

Î. Este păcat mare a nu sanctifica Dumineca ?

R. Da; chiar Dumnezeu a declarat în sânta Scriptură că ómeniî cei ce profanéză acéstă sântă ȓi, facú unú păcatú mare.

Î. Dar a se da omulú la uă recreațiune onestă este permisú ?

R. Da; însă după ce mai ántéiú va fi asistatú, pe câtú i-a fostú posibilú, la sânta Liturgie.

Î. Dar cândú omulú nu va putea merge la oficiulú divinú, ce se cuvine să facă ?

R. Să-lú îndeplinéscă a casă prin rugăciuní și citirí morale, și milostení la sêrací.

Î. Care este datoria superiorilorú relativú la acéstă poruncă ?

R. Să aibă griă ca inferiorí și supușí lorú să sanctifice Dumineca și să asiste la serviciulú divinú.

Î. Care suntu cuvintele sântului Spiritú în acéstú subiectú ?

R. Acestea : « Cella ce nu pórtă griă de aí sêi, de cei aí casei selle, s'a lepădatú din credință, și este mai răú de câtú unú necredinciosú. » (Pav. Tim. c. 5, v. 8.)

Î. Care este datoria principilorú și a magistrațilorú relativú la acéstă poruncă ?

R. Să opréscă prin legí și porunci, ca populií să nu profane ȓioa duminecií cu lucrurí nefolosítóre.

Î. Pentru ce principí și magistrațií suntu mai multú îndatorați ca să facă să se respecte ȓioa Duminecií ?

R. Pentru că ei pe pământú ținú loculú lui Dumnezeu;